І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. в Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 83. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 9-го ТРАВНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MAY 9, 1967 No. 83. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Понеділок, 8-го травня, 1967

В АМЕРИЦІ

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ ГАРРІ С. ТРУМАН в понеділок 8-го травня відзначав 83-річчя з дня свого народження. Він повідомив своїх приятелів, які щороку в день його народин влаштовували прийняття на яких 400 осіб, що цього року вперше не зможе бути присутнім на цій параді в Кензас Сіті, Мізурі, бо під час цього прийняття мусів би настільки втомитися, що не міг би терміново написати те, що має написати в найближчому часі. Труман не мав сили привітатися зі всіми присутніми на прийнятті, як це було давніше. На прийняттях в пошану Трумана давніше прибували такі високопоставлені особи, як теперішній президент Джансон, Гарриман, генерал Бредлі, Фарлі й інші.

ПОВЕРХНЯ НА МІСЯЦІ СКЛАДАЄТЬСЯ з таких малих частинок, як делікатний пісок на Землі, зернятка якого становлять одну п'яту цаля в діаметрі. Так твердить д-р Роберт Ф. Скотт із Каліфорнійського Технічного Інституту, який досліджує працю космічного корабля Сорвеєра 3, який фотографує поверхню Місяця в районі Океану Штормів та електронічною лопатою копає поверхню Місяця. Д-р Скотт твердив, що поверхня Місяця втримає космічний корабель Аполло, який десь коло 1970-го року має привезти на Місяць перших американських астронавтів. Сорвеєр 3 тепер відпочиває, бо на Місяці тепер ніч, яка скінчиться аж 17-го травня. Там день і ніч тривають по 14 наших днів.

КОЛИШНІЙ ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ Ричард М. Ніксон прибув в суботу 5-го травня до столиці Перу Ліми, де конферував із перуанським президентом Фернандом Белонде Террі, посадником Ліми Люїсом Бедоя Ревесом і президентом Сенату Люїсом Альбертом Санчезом. Під час попереднього побуту Ніксона в Лімі дев'ять років тому ліві студенти демонстрували проти американського віце-президента. Цього року комуністична молодь вибила вікна в Перувіянсько - Американському Інституті з приводу приїзду Ніксона. Ніксон має відвідати крім Перу ще Чіле, Аргентину, Бразилію і Мехіко.

КРАЙОВА ФЕДЕРАЦІЯ РЕСПУБЛІКАНСЬКИХ ЖІНОК більшістю 1,910 голосів проти 1,494-ох вибрала на свою президентку пані Глeдис О'Доннелл із Каліфорнії. Її противниця пані Филліс Шлефлі з Іллинойс після оголошення про вислід виборів заявила, що вона запропонує заснувати нову жіночу організацію. Але на скликанних в цій цілі зборах в Шератон готелі з'явилися тільки 1,200 жінок, які вирішили, покищо, не засновувати нову жіночу організацію. Вислід виборів свідчить про те, що вплив Беррі Голдвотера змалів між американськими жінками. Пані Шлефлі підтримувала в 1964-му році сенатора Голдвотера.

ЗАТЕМНЕННЯ СОНЦЯ У ВІВТОРОК 8-го ТРАВНЯ буде видко майже над цілою Північною Америкою, як повідомляє астроном із Гейден Плянетарія в Ню Йорку д-р Томас Д. Ніколсон. Затемнення зачнеться о год. 9.21 перед полуднем, воно буде найбільше о год. 9:49 і закінчиться о год. 10:19 перед полуднем. В Ню Йорку місяць закриє 7 відсотків сонця, а над Аляскою 72 відсотки сонця будуть затемнені. Це затемнення не буде видко на Флориді і в Новій Фундляндії. Воно засягне і частину Европи.

У СВІТІ

В ОБШИРІ СЕРЕДЗЕМНОГО МОРЯ ВІДБУЛИСЯ маневри морських, летунських і наземних збройних сил Атлантійського пакту (НАТО), з участю американської Шостої фльоти, але також французьких воєнних кораблів і парашутних частин, дармащо Франція виступила з військового пакту НАТО. Командантом тих маневрів був командант Шостої фльоти, віце-адмірал Вільям Мартін. Маневри охоплювали також територію французької Корсики.

ДАНІЯ ЗАДУМУВАЛА ЗАТОРКНУТИ НА ЗАСІДАННІ ПОСТІЙНОЇ РАДИ НАТО військовий переворот у Греції, внаслідку якого припинено важкість цілого ряду постанов конституції та розв'язано парлямент на необмежений час. Греція загрозила, що у випадку такого виступу Данії — грецький представник покине засідання Ради НАТО. Внаслідку інтервенції генерального секретаря НАТО Манліо Брозіо, представник Данії промовчав на засіданні Ради НАТО 5 травня ц. р. переворот у Греції. В Данії існує соціялістичний уряд. Донька данського короля є дружиною короля Греції Константина.

З КОМУНІСТИЧНОГО КИТАЮ ВИДАЛЕНО кореспондента „Правди" Валентина Пасенчука. Совєтська преса кепкує, що китайські комуністи видалили названого журналіста тому, що він „писав забагато правди". Тепер число совєтських кореспондентів в Комуністичному Китаї зменшилось із 6-ох до двох.

НОВИЙ ГРЕЦЬКИЙ УРЯД ПРОГОЛОСИВ, що голови й радні у комунальних установах — міських та сільських громадах — будуть впродовж якогось часу призначувані, а не обирані. Організаціям самоуправного характеру заборонено займатися політикою. Розв'язано всі молодечі організації — нібито інфільтровані комуністами та надто розполітиковані. Зате відкликано всі обмеження щодо спортових змагань.

НА ЗАСІДАННЯХ „ТРИБУНАЛУ ДЛЯ ВОЄННИХ ЗЛОЧИНЦІВ" У СТОКГОЛЬМІ ГОЛОВУЄ югославський комуністичний письменник Владимір Деджер. Перед будинком американської торговельної місії прийшло до бійки між членами двох молодечих демонстрацій — проамериканської і антиамериканської. Поліція завела спокій і веревела деякі арештування. На тому „суді" судять Америку за її політику супроти В'єтнаму.

ІНДІЯ СТАРАЄТЬСЯ у десятьох високорозвинених державах, які помагають їй здійснювати її господарські п'ятирічки, щоб вона не мусіла звернути в цьому році всіх 450 мільйонів долярів, які становлять одну сплату з цілого довгу, що дійшов уже 6,500.000.000 дол. У цій справі велись в Ню Делі переговори з президентом Світового Банку Джорджом Вудсом.

У ПРОВІДНОМУ, УРЯДОМ КОНТРОЛЬОВАНОМУ ЩОДЕННИКУ В ДАМАСКУ, СТОЛИЦІ СИРІЇ, ПОЯВИЛАСЯ стаття, в якій поручалось у будуванні „арабського соціялізму" відкинути віру в Бога, релігію, феодалізму, капіталізму і імперіялізму, як дід, які є „забальзамованими іграшками в музеях історії". Ця антирелігійна стаття знайшла таку гостру реакцію мусульманського клиру та широких мас населення що уряд арештував автора тієї статті Ібрагіма Халаса та заповів суд над ним, — відмежевався тієї статті і скинув вину за її появу на „агентів імперіялізму".

Один із найбільших американських щоденників „Ворлд Джорнел Трібюн" перестав виходити

Ню Йорк. — 5-го травня президент видавництва „Ворлд Джорнел Трібюн" Метт Маєр повідомив, що припиняє появу цього щоденника з найближчим днем, бо не може платити своїм працівникам таких високих заробітків, на які погодилися Видавництва щоденників „Дейлі Нюз" і „Ню Йорк Таймс". Вже довший час ведено переговори з 6-ма робітничими спілками, які грозили страйком, коли не дістануть збільшення заробітних платень. Ці два щоденники погодилися збільшити заробітні платні на 21 відсоток. „Трібюн" почала виходити 8 місяців тому, бо внаслідок об'єднання трьох щоденників республіканського напрямку, вона мала непорозуміння з робітниками, які страйкували внаслідок цього, що деяке число робітників мали втратити працю. Об'єдналися були три відомі щоденники „Джорнел Америкен", „Ворлд Телеграм" і „Ню Йорк Геральд Трібюн". Цей спільний щоденник не стояв фінансово дуже добре, бо йому відпали були численні оголошення, які перейшли були до тих щоденників, які безперебійно появлялися. Тепер Ню Йорк має тільки три щоденники: „Дейлі Нюз", Ню Йорк Таймс" і „Ню Йорк Пост". „Дейлі Нюз" збільшив ціну з 7-ох центів на 8, а „Ню Йорк Пост" збільшив ціну за оголошення на 20 відсотків. Робиться заходи, щоб вможливити появу ще хоч одного щоденника, але на це нема виглядів.

Двайт Д. Айзенгавер в шпиталі внаслідок шлункової спазми

Вашингтон. — Колишній президент Двайт Д. Айзенгавер несподівано занедужав на болі в шлунку, і його особистий лікар в Геттисбургу, Па., мусів відослати його вночі з суботи на неділю до армійського шпиталю ім. Волтера Ріда в столиці. Колишній президент прибув до столиці в товаристві своєї дружини. Айзенгавер минулого тижня вернувся зі своєю дружиною з Каліфорнії, де він звичайно перебуває зимою. Може бути різна причина цієї недуги шлунка, на яку занедужав колишній президент: невідповідні харчі, вірус або алергія. Айзенгавер має 76 років. Лікарі у Вашингтоні рекомендували, щоб Айзенгавер негайно прибув до шпиталю в столиці, щоб можна було ствердити рід недуги та її причину. В неділю не видали жадного бюлетеню про стан недуги пацієнта, з чого можна вносити, що немає небезпеки для його здоров'я. Бюлетень мають видати лікарі аж в понеділок перед полуднем. Пацієнтом опікується полковник д-р Лорен Ф. Пармлі зі своїм штабом. 12-го грудня 1966 р. Айзенгавер перебув операцію жовчевого мішочка. 24-го вересня 1955-го року він занедужав на серцеву атаку, перебуваючи в Денвері, Колорадо, на відпочинку. 25-го листопада 1957-го року Айзенгавер недужав на легкий випадок паралічу.

Сенатор Фулбрайт відкликав неслушні закиди у зв'язку з В'єтнамом

Вашингтон. — Голова Сенатської Комісії для закордонних справ, Дж. В. Фулбрайт, постійний критик політики Уряду супроти В'єтнаму, заявив був, що деякі сенатори й конгресмени тому боронять ту політику, бо їхні виборчі округи заінтересовані в отримуванні воєнних замовлень. Сенатор Фулбрайт назвав при тому за іменами голову Сенатської Комісії військових справ Ричарда Рассела з Джорджії, голову такої самої Комісії в Палаті Репрезентантів конгресмена Мендела Ріверса і сенатора Генрі Джаксона з Вашингтону — всі вони демократи, як і Фулбрайт, і в їхніх виборчих округах існує сильний промисл, що діє для військових потреб. Вістку про це подав щоденник „Ньюздей" з Гарден Сиґі в Лонґ Айленді, що його редактором став недавно колишній пресовий секретар президента Джансона Білл Д. Моєрс. Сенатор Фулбрайт заявив, що його закид на адресу названих сенаторів вихоплено з контексту його заяви в пресовому інтерв'ю, і що він не думав будь-кого ображувати, але — коли названі сенатори й конгресмени почувають себе діткненими чи можуть мати з цього приводу будь-які неприємності — він висловлює жаль і перепрошує їх.

Проф. Омелян Пріцак очолив Наукову Раду Фонду Катедри Українознавства

Ню Йорк (С.Х.). — В рямках Фонду Катедри Українознавства (ФКУ) покликано до життя Наукову Раду ФКУ. Перше Засідання Наукової Ради як окремого органу ФКУ відбулося в неділю, 7-го травня 1967 р. в Українському Інституті Америки в Ню Йорку і на ньому на голову Президії Наукової Ради обрано Проф. д-ра Омеляна Пріцака.

З уваги на інтереси і потреби вільної української науки і української справи взагалі, завданням Наукової Ради ФКУ є розглянути і виявити всі можливості в американських університетах, щоб на цій основі вибрати певну українознавчу ділянку (історію, літературу, мову і т. п.) і університет — осідок для першої постійної українознавчої катедри.

До Наукової Ради ФКУ запрошено 26 українських науковців та викладачів в американських високих школах.

В програмі першого засідання Наукової Ради була доповідь на тему „Організація і завдання української науки в ЗДА", яку виголосив проф. д-р Омелян Пріцак. Вступні завваги подав мгр. С. Хемич. Про стан і можливості збірки фондів на першу українознавчу катедру в ЗДА говорив п. Б. Тарнавський.

Іншою важливою точкою засідання був вибір Президії Наукової Ради ФКУ, до якої обрано одноголосно таких осіб: проф. О. Пріцак — голова, проф. М. Чировський — голова, проф. Ю. Шевельов і проф. М. Богатюк заступники голови і проф. Яр. Білінський — секретар. В дискусії над доповіддю брали участь майже всі учасники засідання, між ними проф. Ол. Грановський з Міннеаполісу, проф. Гр. Лужницький з Філядельфії, мгр В. Стойко та інші.

Крім 26 науковців і викладачів високих шкіл в склад Наукової Ради входять ще із уряду: мгр Ст. Хемич — голова ФКУ, Б. Тарнавський — перший заступник голови ФКУ й орг. референт, мгр І. Винник — генеральний секретар ФКУ та інж. Орест Бедрій — скарбник ФКУ і голова Фінансової Комісії ФКУ.

ЗАВЕРШУЄТЬСЯ ПІДГОТОВА ДО СКВУ; ПІДГОТОВНИЙ КОМІТЕТ ВІДБУВ НАРАДИ, СХВАЛИВ ПРОГРАМУ

ПАПА ПАВЛО VI ВІДВІДАЄ ФАТІМУ

Папа Павло VI подав до відома під час одної із церемоній у Ватикані, що він відбуде подорож до Португалії, щоб відвідати там церкву у Фатімі і помолитися за мир у В'єтнамі. Збудована церква у Фатімі на місці, де перед 50 роками Пречиста Діва Марія з'явилася трьом пастушкам.

Торонто, Канада. — Підгoтова до скликаного вже на тиждень від 12 до 19-го листопада цього року першого Світового Конгресу Вільних Українців, що має відбутися в Ню Йорку, поступово завершується і в цьому відношенні поважний крок вперед зроблено у висліді багатогодинних нарад Підготовного Комітету Пан-Американської Української Конференції для СКВУ, що відбулися тут в готелі Кінг Едвард впродовж минулої суботи і неділі, 6 і 7-го травня. Після нарад окрема комісія приготовила повідомлення до преси, яке й подаємо:

Повідомлення Підготовного Комітету

Дня 6 і 7 травня відбулися в Торонті, Канада, наради Підготовного Комітету Пан-Американської Конференції для скликання Світового Конгресу Вільних Українців, в яких взяли участь 59 членів Програмової й Організаційної Комісій з Канади і ЗДА та численні гості і представники преси. Наради відкрив і ними, наперемину з головою Організаційної Комісії п. Иосипом Лисогором, проводив президент ПАУК і голова Програмової Комісії, о. прелат д-р Василь Кушнір, секретарювали ред. Іван Сирник і ред. Ігнат Білинський. Під час нарад обмірковано і в їх висліді одноголосно прийнято тексти програмових матеріялів, які — разом із схваленими текстами запрошення на СКВУ, супровідного листа та додаткових інформацій будуть у найкоротшому часі вислані на відомі адреси всіх управників до участи в СКВУ українських національних організацій і установ у вільному світі.

В дальшому розглянено та прийнято проєкт програми СКВУ та погаджено справу запланованих з нагоди СКВУ публікацій. Багато уваги віддано справі проєктів статуту для світової координаційної української установи, що має залишитися після СКВУ. Чергове засідання Статутової Комісії рішено відбути 27-28 травня в Ню Йорку. Підготовний Комітет однодушно зобов'язав усі ті крайові організації, що мають своїх представників у Підготовному Комітеті, скласти на цілі підготови СКВУ щонайменше по 100 долярів. Фінансова Комісія ПАУК при Організаційній Комісії має приготовити проєкт бюджету СКВУ та запланувати збірку потрібних фондів у всіх країнах українського поселення у вільному світі. На закінчення нарад голова Програмової й Організаційної Комісій, о. д-р Василь Кушнір та п. Иосип Лисогір, висловили велике вдоволення з діловости нарад і їх висліду, що скріплює надію в повний успіх СКВУ. Збори через свого речника висловили побажання найкращих успіхів о. д-рові В. Кушнірові в його поїздці до Европи. Наради закінчено відспіванням українського національного гимну.

Важкі бої у В'єтнамі доводять до великих жертв у людях і літаках

Сайгон. — Після 12-тиденних важких боїв американська морська піхота остаточно здобула й закріпила за собою три гірські шпилі зараз на південь від здемілітаризованої смуги між Північним і Південним В'єтнамом. Однак у тих боях згинуло близько 200 американських вояків і було круглo вісімсот ранених. По комуністичному боці стверджено 570 напевне вбитих, не рахуючи ранених, що їх північно-в'єтнамські вояки евакуювали. Головний командант військ ЗДА у В'єтнамі ген. Вільям Вестморленд прибув на місце тих боїв наприкінці минулого тижня, але заявив, що він не думає, що тамошні бої вже закінчились. Два полки 18-ий і 96-ий 325-ої дивізії північно-в'єтнамської армії були у тих боях майже цілком винищені, однак американські воєнні кореспонденти і старшини висловлюють з великим признанням про хоробрість і завзятість тих комуністичних вояків. Для американського командування було тайною, як комуністичні вояки могли зберегтись у бункрах і окопах після скинення на них 500 і 1.000 фунтових бомб: за кожним разом, коли після такого важкого бомбардування американська піхота йшла до атаки — зона зноу стрічалася з сильним вогнем ворога. У столиці Північного В'єтнаму Ганою вели вулицями і показували журналістам трьох американських летунів, схоплених в останніх днях. Від лютого 1965 року, відколи почались американські налети проти Північного В'єтнаму ЗДА втратили над ним 553 літаки. Комуністи подають фантастичні цифри, що їдуть в тисячі.

Британія сповільнить евакуацію своїх військ з південної Арабії

Лондон. — Британський уряд, який спершу плянував стягнути з Адену й околиці, що становлять т. зване Південно-арабську Федерацію, своїх 14 000 війська вже в січні 1968 року, рішив частину того війська залишити ще якийсь час також після проголошення суверенности Федерації. Британія й ЗДА бояться, що після раптового відкликання британських військ з тієї колишньої британської колонії, постане там „пустка", в якій вибухне або громадянська війна між взаємоворогуючими арабськими групами, або й одверта війна між Єгиптом, що підтримує грізмни і збройно південно-єменських націоналістів, та Савді Арабією, яка підтримує єменських монархістів і протиєгиптських арабів в Південно-арабській Федерації. Савді-арабський король Фейсал відвідає наприкінці цього місяця Лондон і — за газетними твердженнями — переконувати-ме британський уряд, щоб не створювати ситуації, в якій єгипетський президент Гамаль Абдель Нассер здійснив би совєтською зброєю свої амбіції, які в даному випадку сходяться з давнім пляном Москви — дійти до Перської затоки.

ЗДА стараються забезпечити життя професорові-змовникові у Греції

Вашингтон. — Американський уряд інтервеював у Греції в користь професора Андреаса Папандреу, який був арештований 21 квітня ц. р., коли до влади в Атенах прийшли військовики, та якого судитимуть за державну зраду. Андреасові Папандреу, синові колишнього прем'єра Джорджа, віддавна закидали, що він був „мізком" лівої підпільної військової організації „Аспіда", яка плянувала перевести державний переворот проти короля, скасувати монархію і проголосити „соціялістичну" республіку. Його хоронила посольська недоторкальність, але сімох членів „Аспіди" засуджено на високі в'язничні кари. Коли проголошено, що Андреаса Папандреу судитимуть тепер за державну зраду, виник острах, що його можуть засудити на смерть і розстріляти. Андреас Папандреу був американським громадянином і професором економіки у чотирьох американських університетах, включно з Гарвардським.

В Ню Йорку відбудеться протикомуністична маніфестація

Ню Йорк. — Місцеві американські організації під проводом Американського Легіону зорганізують велику протикомуністичну маніфестацію під гаслом: „Підтримуймо наших вояків у В'єтнамі". В цій маніфестації братимуть участь представники ветеранів, братських організацій та організацій робітництва Нюйоркської Метрополії. Ця демонстрація-похід відбудеться в суботу 13-го травня на П'ятій Авеню о год. 11:45 від 95-ої до 62-ої вулиць. Директор походу-маніфестації є шеф штабу Американського Легіону в стейті Ню Йорк Джеймс В. Ірвінг. Організації Українського Визвольного Фронту в ЗДА (ООЧСУ, ОЖ ООЧСУ, СУМА, УПА, ПАБНА, ТУСМ і СУПВ) закликають своїх членів і симпатиків та українське громадянство Великого Ню Йорку й околиці до участи в цій маніфестації, щоб підтримати американський Уряд в його в'єтнамській політиці.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

АМЕРИКАНСЬКЕ НТШ ВШАНОВУЄ СВОЇХ ДОБРОДІЇВ І МЕЦЕНАТІВ

Ню Йорк. — У суботу, 13 травня о годині 6-ій вечером, відбудеться в авдиторії Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вулиця Наукова Конференція, якою Американське НТШ вшановує своїх визначних меценатів-добродіїв, що своєю моральною і матеріяльною поміччю уможливили продовжувати працю НТШ і вільної української науки. В програмі конференції проф. д-р Р. Смаль-Стоцький виголосить доповідь на тему „Привіт від Американського Наукового Товариства ім. Шевченка і вшанування меценатів та добродіїв". На закінчення — привітання та слово меценатів-добродіїв Американського НТШ. Конференція є призначена для широкого загалу громадянства. Вхід вільний.

МЕЦЕНАТИ І ФУНДАТОРИ ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ФУНДАЦІЇ В КАНАДІ

Торонто. — Українці Канади з успіхом будують свою культурну Шевченківську Фундацію, що становитиме суму в один мільйон, відсотки з якого щороку йтимуть на покриття різних культурних потреб українців у Канаді, на розвиток літератури, науки, мистецтва, рідного шкільництва та ін. Дотепер найвищу суму пожертвували родина Стефан і Марія Янківські з Вінніпеґу — 10 000 дол.; о. д-р Василь Кушнір, від імені КУК, передав для Шевченківської Фундації із своїх збережень 2 000 дол.; по 1 000 дол. пожертвували Стефан Мокрій, Дмитро і Леокадія Германи, Іван Хрін, Ярослав Цімура, Василь Завальницький, Михайло Козуляк, бл. п. Євген Чучман, Василь Сироїд і М. Політило — з різних міст і сіл Канади.

В ОФІЦІЙНОМУ ВИДАННІ УРЯДУ КАНАДИ ЗАМАРКОВАНО КНИЖКУ СЕН. ПАВЛА ЮЗИКА

Оттава. В офіційному виданні канадського уряду — Звітах з діяльности федерального Сенату, на стор. 1820, з дня 25 квітня 1967 р., після повідомлення про закон щодо реорганізації збройних сил Канади, надруковано заяву-поздоровлення урядового провідника Джона Конноли про англомовну працю сенатора Павла Юзика "Ukrainian Canadians: their Place and Role in Canadian Life".

Урядовий провідник сказав, що це — студія з історії і розвитку українців у Канаді, та що він рекомендує цю працю всім сенаторам, як дуже вчасну і важливу. Крім того, Джон Конноли поздоровив сен. Павла Юзика з тим, що він таким чином приєднався до корпусу сенаторів-авторів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Участь українців у партіях ЗДА

Одною із звичних тем в розмовах американських українців є нарікання на американську політику та на нехтування української національної групи федеральними і стейтовими властями. Не входячи в суть таких закидів, варто призадуматися, що самі американські українці роблять, щоб мати дійсний вплив на політику місцевих комунальних, повітових, стейтових та центральних федеральних властей. В Америці і в усьому світі немає іншого способу стати чинником у відносинах на місцеву чи державну міру, як тільки — включитися в те життя згідно з нормами існуючої державної системи і здобувати повагу своєю активністю, чисельністю та жертвенністю.

Справа активної участи українців в американських політичних партіях не нова. Особливо з нагоди кожних виборів американсько - українські газети закликають своїх читачів — голосувати, як кому диктують його погляди і симпатії, але голосувати, користати з свого громадянського права, обов'язку і привілею брати участь у виборі нового президента, стейтового губернатора, членів Конґресу, стейтової леґіслятури та різних інших виборних осіб. Однак замало голосувати. Треба організувати Українські Клюби обох головних американських партій, спершу на місцеву скалю, опісля повітову й стейтову, врешті старатися, заснувавши цілу сітку таких стейтових Комітетів, творити Українські Федеральні клюби обох Партій.

В деяких містах такі Клюби створено ще перед останньою світовою війною, — деякі з них завмерли, інші постали вже після припливу сюди хвилі нової іміграції. З найбільшим жалем треба, наприклад, ствердити, що в Ню Йорку нема ні одного активного американсько - українського партійного клюбу. Зате ось у Джерзі Ситі відбулася минулого тижня нарада місцевого і довкільного Українських Демократичних Клюбів з метою скоординувати працю в цілому стейті Ню Джерзі. Активність українських республіканців помітна протягом кількох років у Філядельфії та на стейтовому пенсилвенійському терені. Тісна, активна співпраця з верхівкою даних партій на місцях, у стейтах та в цілій країні, виявлення амбіцій наших діячів та ініціятивність і жертвенність на партійні цілі — найпростіший шлях дати себе пізнати і себе шанувати збоку двопартійної структури в ЗДА.

Світлий бік медалі

Ми, українці у вільному світі, не щадимо собі взаємно терпких слів критики. Це відноситься переважно до наших ідеологічних угруповань, наших політичних партій, що часто бачать тріску в оці свого противника, а не бачать поліна у власному. Але це взаємне, і результат такий, що ця сторінка нашої медалі не то, що не світла, але таки темна, майже безнадійна.

Проте, існує й друга сторінка тієї ж самої нашої медалі, і вона ясна, як соняшний ранок, і багата, як українська земля. Її, цю світлу сторінку нашої медалі, можна тепер бачити на виставці української книжки і публіцистики в Народному Домі в Ню Йорку, влаштованій з нагоди ювілейних святкувань на честь Івана Франка, що матимуть своє завершення у великому концерті в Карнеґі Гол найближчої неділі.

Наслухавшись у розмовах та начитавшись у пресі всіляких песимістичних міркувань про нашу партійно-групову метушню, про наші розходження і розбрат, прямо очам не віриться, що та сама громада, ті самі люди в невідрадних обставинах внутрішніх суперечностей спромагаються на таку культурну творчість, що нею могла б пишатися кожна державна нація.

Очевидно, на виставці показано далеко не ввесь наш книжковий та публіцистичний доробок, а тільки його помітніші зразки. Але вже цього вистачає, щоб вгору піднести чоло і з новою вірою глянути в майбутнє. Всі галузі знання і всі ділянки життя охоплені цією нашою творчістю, заступлені в наших виданнях і публікаціях, від Книги Знання — Енциклопедії Українознавства починаючи, а на чепурних публікаціях для дітвори кінчаючи. Оглядаючи ці скомасовані в одному місці, вміло й фахово розставлені книжкові, журнальні та газетні експонати, ми бачимо і ще більше відчуваємо вітальність української людини, що, навіть відірвана від рідного пня, підноситься на вершини духової творчости. А з думки не сходить запит: чого, яких творчих висот добився б наш нарід, якби мав основну передумову тієї творчости — волю?! І чи направду може бути завеликий труд, завелика жертва, щоб допомогти нашому народові здобути цю передумову!

Організаторам книжкової виставки в Ню Йорку належить велика подяка за те, що з нагоди ювілею велетня українського духа й української культури, Івана Франка, показали нам цю світлу сторінку нашої медалі. Багато втратить той, хто не скористає з нагоди її побачити.

О. Видний

ПОЛІТИКА ДЕ ҐОЛЛЯ

Париж. — Розумним і тверезим голосом треба назвати статтю М. Бара „Де Ґолль, Европа — і ми" („Свобода" з 17 березня). Розумним тому, що автор підходить до проблеми не з погляду наших українських мрій, а з погляду реальних подій та розвитку їх на міжнародній арені. Автор аналізує факти, які постали в світі після останньої світової війни, точніше кажучи — в останньому десятилітті. Уклад сил і політики головних провідників сучасного світу є тими чинниками, з якими нам треба рахуватися, а не з музейними величами, до яких належать Чіянг Кайшек на Формозі, всі президенти й прем'єр - міністри т. зв. екзильних урядів, які не мають ніякого впливу на розвиток подій ані у своїх країнах, ані за кордоном, не можуть погодитися між собою на якусь одну цілеспрямовану політику у відношенні до вільного світу і до спільного ворога.

„Донкіхотство" французького президента виявляється щораз частіше не як утопія, а як реальна, цілеспрямована, далекосягла політика, з якою особливо нам треба рахуватися поважніше, ніж досі робили наші політики.

Де Ґолль змусив рахуватися з його „донкіхотством" не тільки своїх приятелів, але й ворогів. Він ніде й ніколи не називав України російською Пенсилвенією. Навпаки, прибувши до СССР, відвідав Київ, не як „мать городов русских", а як столицю України, де пригадав москалям і всьому світові, що „Україну він знає з тих часів, коли дочка українського Князя Ярослава Мудрого була королевою Франції". Де Ґолль виразно казав у Києві по - українському „Хай живе Україна", у Москві „Хай живе Росія", а коли большевики „навчили" його, що все це тепер „совєтський народ", то він повторював ту стереотипну фразу так, як колись противники нацизму повторювали без переконання „Гайль Гітлер".

Де Ґолль добре знає історію Европи не тільки Західньої, але й Східньої. В його оточенні є люди, які також знають історію, і з цими людьми треба нам шукати контактів, які не трудно навіть мати. Треба тільки їх шукати, а не нерозважно критикувати політику де Ґолля, що на ділі змагає до послаблення, до розчленування московської імперії, з якою Франція мала й має неполаднані досі порахунки. Згадати хоч би французькі капіталовклади у царській Росії, що їх московські большевики „знаціоналізували". Думати, що де Ґолль і Франція їх зреклися, було б наївністю.

Де Ґолль плянує розчленування московської імперії, але не атомовою силою, а своїми кличами самостійности й незалежности всіх народів, передусім европейських. Він був і є противником об'єднання Европи під будьяким „хемічним" знаком, тільки під знаком національної окремішности навіть найменшого народу, з пошануванням гідности кожної людини.

Франція, Німеччина, Еспанія та інші могутні колись держави не можуть існувати у віджилих формах, але жадна з цих держав не хоче виректися свого імени, своєї мови, культури, історії. Західня Европа під проводом тепер Франції шукала й шукає такої форми об'єднання, яка не дискримінувала б нічиєї національної гідности. Европа була і є великою економічною й духовою силою. Тепер вона шукає політичної форми співіснування.

Ідея національної, а не безіменної, колгоспної Европи відповідає аспіраціям українського народу. Історія нас вчить, що відокремлена від Европи Україна може бути тільки московською (колись польською, австрійською чи німецькою) колонією. В Европі деґоллівської національної концепції Україна може бути собою. Московська домінація в Україні зникла б силою тих обставин, що Росія перестала б бути імперією, увійшла б у склад тієї географічної Европи, в якій духові й економічні сили кожного народу змагалися б у вільній конкуренції, а не під терором окупанта. Майбутнє України не в відокремленні від Москви, а в інтеґрації Москви в Европу, у якій москалі мали б належне їм місце, не були б жандармами Східньої Европи, як французи і німці не були б жандармами Західньої. У безнаціональній Европі хтось таки мусів би перебрати на себе ролю жандарма.

Де Ґолль не був і не є ворогом Америки, але він є противником американської концепції об'єднання Европи. Ця концепція базується на американському досвіді об'єднання стейтів Північної Америки, які не були й не є національними державами із власною культурою, мовою, традиціями, історією, тоді як европейські держави, навіть федеративного характеру, складалися із націй. Навіть Совєтський Союз складається з осібних народів, націй, а не з стейтів, як думають деякі американські політики, називаючи ці народи російськими стейтами. Цієї істини не можуть зрозуміти американські політики, що є основою „непорозуміння" де Ґолля з Америкою.

Де Ґолль не був і не є ворогом економічного об'єднання Европи, але був і є ворогом національної чи пак безнаціональної інтеґрації Европи у будь - якій формі. Де Ґолль також був і є противником мілітарної уніформізації, бо, на його думку, така уніформізація була б початком утрати національної суверенности кожного европейського народу. Народ, який не має своєї власної армії, не є державою, не є самостійним, незалежним сувереном своєї долі. Сучасна Европа шукає такої політичної форми об'єднання, у якій ні один народ, ні одна нація не втратили б своєї духової, моральної, культурної й політичної суверенности, не перестали б бути

отим франківським „хазяїном - домовитим у своїй хаті і на своїм полі".

Де Ґолль, свідомо або несвідомо, прагне до реалізації кличів, державної концепції і Шевченка і Франка, і Лесі Українки. Европа від Атлантику до Уралу не є утопією. Трудність реалізації цієї ідеї лежить не у „вождівських" амбіціях де Ґолля, а в невтралізації загарбницьких звичок, стремлінь тих европейських народів, які практикували насильницькі методи „об'єднання" не тільки Европи, але й цілого світу. Концепція й політика де Ґолля має всі вигляди на успіх такої невтралізації загарбницьких, розбишацьких намірів не тільки Німеччини, але й совєтської Росії.

А. Власенко-Бойцун

ДО 70-ЛІТТЯ УКРАЇНЦІВ У ПІВНІЧНІЙ ДАКОТІ

(2)

Українці в Дакоті

За інформаціями голови Відділу УККА в Бісмарку, д-ра Антона Жуковського, на терені Північної Дакоти живе коло 20,000 нащадків українських піонерів, з чого половина ще признається до свого походження, четвертина розуміє по - українськи і лише десята частина вживає ще української мови як розговірної. Остання група належить до нової еміґрації або старшого покоління заробіткової еміґрації першого десятиліття біжучого століття, які не зуміли врости в новий ґрунт, а все мріяли про поворот до рідного села.

Причини доволі швидкої американізації і денаціоналізації різні: розпорошення на великих просторах, отже брак зв'язку зі своїми людьми; неписьменність або малописьменність більшости, що в знанні англійської мови слушно добачали можливість кращого життя, але помилялися в тому, що знання своєї мови в будь - якій мірі перешкоджає вивчанню чужої мови, або бажали навчитися державної мови від своїх дітей і тому не вчили їх своєї рідної мови; нарешті релігійні спори і розбиття на різні секти. Однак, в більшості випадків це було почуття меншовартости, яке примушувало багато молодих людей, особливо тих, що одружувались з німцями, приховувати своє походження. Річ у тому, що в Північній Дакоті, побіч норвежців і шведів, поселилось багато німців, які дивились з погордою на переселенців із Східньої Европи, називаючи їх „дамп рус", без різниці національности.

Ненавистю до українських переселенців визначились особливо колишні німецькі колоністи з Надволжя і Криму, що масово приїхали до Дакоти[10] в половині сімдесятих років минулого століття, коли царським указом з 4 червня 1871 року[11] відібрано їм усі привілеї, що їх надала була цариця Катерина II маніфестом з 12 квітня 1762 року[12], спроваджуючи їх до Росії.

Українці поселювалися в Дакоті так само, як і колоністи інших національностей, на підставі „гомстед ло"[13], права яке давало безплатно по 160 акрів землі кожному, хто хотів поселитись в тім краю, під умовою, що житиме там щонайменше п'ять літ і управлятиме щонайменше десять акрів. Других 160 акрів можна було дістати під умовою, що власник заведе ліс або сад на десятьох акрах, що в Дакоті було досить важко виконати з огляду на вітри і малу кількість атмосферичних опадів.

Згідно з працею Василя Галича „Українці в Злучених Державах", до часу останньої політичної еміґрації, після другої світової війни, було три фази української заробіткової еміґрації[14]: перша — від 1870 до 1899 року; друга — від початку біжучого століття до першої світової війни, і третя — найменше чисельна, від 1924 року до другої світової війни. Остання була сильно обмежена еміґраційним законом з 1924 року: 2% населення кожної нації, поселеної в ЗДА, згідно з цензусом 1890 року.

Тому, що українських еміґрантів до 1899 року реєстровано за державною приналежністю (російською чи австро - угорською), а не за національністю, в третьому періоді прибувало до ЗДА пересічно лише 96 українців річно, головно з Польщі.

Перша група українців, що поселилась на терені Північної Дакоти, була відламком громади, яка прибула до Канади в 1896 році[15]. Три родини (Репетовські, Дим'янюки і Криворучки), діставши кращі умовини поселення і допомогу в транспорті від німецьких еміґраційних аґентів, переїхали восени 1896 року з Манітоби до Дакоти і поселились в районі Белфілду.

Белфілд

Містечко Белфілд заснував Джан Амес у квітні 1883 року[16]. Раніше, в роках 1876-1880, був там військовий табір (Гюстін Кемп), заложений полковником Меррілом під час індіянських воєн у 1876 році. Відносно самої назви міста є два перекази[17]: за першим — прерія вздовж Гарт Рівер вкрита була синіми квітами - дзвіночками, звідси „дзвінкове поле"; за другим — донька інженера Філда, що переводив будову залізниці в цьому районі, називалась Белла, отже сполука імени і прізвища дала назву містечку.

За тими трьома родинами перших українських піонерів у Дакоті прибули незабаром до Белфілду їхні свояки, приятелі та знайомі з Борщівського району в Галичині, передусім з таких сіл[18]: Бошківців, Окопів і Мельниці. Всі вони дістали 160-акрові наділи і поселились на північний захід від Белфілду, вздовж лівого берега Ґрін Рівер. Велика група українських колоністів (коло 80 осіб) прибула до Дакоти в 1905 році під проводом Дмитра Репетовського. Всі вони поселились на захід від Белфілду, в районі Біллінґсу, засновуючи нову оселю і надаючи її рідну назву — Україна[19].

Один із піонерів, Иосиф Малковський, відкрив там споживчу крамницю, в якій примістився також поштовий уряд, що став вузлом кореспонденційного контакту тих перших піонерів із їх батьківщиною, а Малковський служив поштарем аж до першої світової війни, доставляючи пошту своїм землякам безплатно[20].

[10] George P. Aberle, *From The Steppes To The Praires.* The Bismarck Tribune 1963, pp. 31-32.
[11] Adolph Schock, *In Quest of Free Land.* Assen 1965, p. 50.
[12] Ibid., pp. 17-18.
[13] *Our State North Dakota*, p. 282.
[14] Wasyl Halich, *Ukrainians In The United States.* The University of Chicago Press, Chicago, 1937, p. 12.
[15] Ibid., p. 53.
[16] *Origins of North Dakota Place Names*, p. 292.
[17] Ibid., p. 292.
[18] *North Dakota History.* Wasyl Halich "Ukrainians in North Dakota", Vol. 18, No. 4, October 1951, p. 220.
[19] *Origins of North Dakota Place Names*, p. 31.
[20] "Ukrainians in North Dakota", p. 224.

(Далі буде)

ВЕРБУЮТЬ ПРОПАҐАНДИСТІВ

IX Конґрес Міжнародного Союзу Студентів, МСС, розпочався 27 березня в далекій Монгольській Народній Республіці, і вже з перших слів промовців стало ясно, що цей, пересякнутий комуністичними впливами конґрес скликано для того, щоб виступати проти ЗДА та вербувати нові кадри пропаґандистів з-поміж студентів.

„Радянська Україна" з 28 березня, не приховуючи „проблеми", виразно зазначила: „Відкриваючи конґрес, генеральний секретар МСС Нурі Абдель Разаак сказав, що в числі найважливіших питань на порядку денному нинішній конґрес обговорить питання про солідарність і підтримку боротьби в'єтнамського народу проти американської аґресії".

Про це ж говорив і президент МСС З. Вокруглицький, підтверджуючи факт, що створений 20 років тому Міжнародний Союз Студентів підпав під зверхність комуністів, які — через МСС — намагаються вербувати у різних країнах студентів для своєї підривної діяльности, не звертаючи уваги на справді важливі проблеми студентського життя на їхніх батьківщинах.

Правда, і в лавах МССС не всі студенти з національних студентських організацій сліпо виконують вказівки совєтської та інших компартій. Тому московська „Комсомольська Правда" з 23 березня невдоволено зазначила, що „як і в кожній демократичній організації", в МСС є певні „недотяґнення"; забагато дискусій над тим, що давно вирішила компартія, „не завжди надається достатньо уваги молодим організаціям студентів у країнах, що починають розвиватись"... Тобто МСС не завжди досягає, особливо в нових країнах Африки, мети: йому не вдається „захопити" до табору комуністичних пропаґандистів мільйонові маси африканського студентства.

Вже саме місце, де відбувається цей Конґрес, — Улан - Батор — столиця загарбаної Москвою Монголії, вказує, що не про свободу та справедливість у світі йдеться керівникам МСС, інакше б вони найперше виступили проти колонізації самої Азійської Монголії. Тому й не диво, що в світі діє інша міжнародна організація, в противагу МСС — Міжнародний Студентський Конґрес, проти якого виступає „Комсомольская Правда" і який не забажав брати участи в акції вербування комуністичних пропаґандистів.

П.

У Польщі відзначають роковини смерти ген. Свєрчевського, знищеного УПА

Варшава. — В українськомовному „Нашому Слові" з 2-го квітня, що виходить у Варшаві, повідомлено, що „28 березня минає 20 років з дня трагічної смерти генерала Кароля Свєрчевського". З того приводу „по всій країні відбуваються урочисті збори"... К. Свєрчевський, уродженець Варшави, був з молодих років пов'язаний з комуністичним рухом. Він перебував у лавах Красної Армії, потім під час спроби комуністичного перевороту в Еспанії боровся по комуністичному боці, як генерал „Вальтер"; під час другої світової війни спочатку був у лавах совєтської армії, а з 1943 р. став заступником командуючого так зв. Першої Польської Армії, створеної на совєтській тереторії. У 1945 р., після вигнання німців із східньої частини Польщі, К. Свєрчевського було призначено командуючим 2-ою армією Польського Війська. Далі в „Нашому Слові сказано: „Під командуванням К. Свєрчевського боролось також чимало українців в рядах Польського Війська під час Великої Вітчизняної війни, проливаючи свою кров за свободу Польщі і України. Чимало з них загинуло потім у боротьбі з УПА та польським контрреволюційним підпіллям". Повідомлення в „Нашому Слові" закінчується пригадкою, що після закінчення війни ген. К. Свєрчевського призначили на заступника міністра оборони комуністичної Польщі, але 26 березня 1947 року, „під час виконування службових обов'язків К. Свєрчевський загинув на території Жехівського воєвідства в бою з українським фашистським підпіллям". — Як відомо, ген. Кароля Свєрчевського та кількох із його охорони забили в бою 26 березня 1947 р. вояки Української Повстанської Армії.

Ольга Приходько

ПРАДІД ІЛІЯ

РОДИННА ХРОНІКА З ЖИТТЯ ПОДІЛЬСЬКОГО ДУХІВНИЦТВА МИНУЛОГО СТОЛІТТЯ

Частина друга.
ПРІСЯ

(5)

Ось одного разу вийшла дівчина в сіни води зачерпнути, а якийсь шибеник, що засів за дверима, пустив їй горобця за пазуху. Та верещала та трусилася, як навіжена. Тоді їмость розсердилася не на жарт, вхопила качалку і так потягнула того напасника по плечах, що на цілу кухню ґекнуло.

Висидяться хлопці цілу зиму в кухні, випасуться на добрих харчах і хочеться їм пустувати. Та й за дідом Семеном треба дивитися. Вийде їмость з кухні, а ті пустуни причепляться до діда: „Розкажіть, розкажіть щось страшне"! Ну дід і почне: про чортів, про відьмаків, вовкулаків та про всяку іншу нечисть. Дівчата очі повитріщують, веретена покидають, нитки поплутаються ... Ця тема чомусь здавалась їм особливо цікавою. Чи тому, що була заборонена, чи тому, що так хвилююче впливала. Потім усі були такі залякані, що боялися за поріг вийти. Отже, було найліпше, коли їмость сиділа на своєму кріселку серед кухні і ткала рушники на малому ставі, а мир і благодать панували в хаті.

На парафії було заведено, що в зимовій добі, коли господарської праці було мало, то дівчата в більшості пряли та вишивали, при чому чотири дні на тиждень робили це для господині, а два дні для себе, на посаг. Отак прослуживши 4-5 років, дівчина мала повну скриню гарних речей.

Коли в свято челядь ішла до церкви, мило було глянути, як гарно вона була вбрана. Дівчата всі однаково: у білих овечих кожушках, цяткованих блискучими бляшками, або в білих свитках з синьою обрубою, у вовняних запасках та в червоних або жовтих чобітках з підківками. Хлопці мали темні свитки з великими дармовисами — коміром, що звисав на спині аж до пояса. Дармовис був гарно вишиваний червоною вовною, а свитка підперезана широким червоним поясом. На голові висока бараняча шапка. Всі вони держалися гуртом і були горді, що заробили собі такий гарний одяг. Крім одягу, всі вони мали гроші. Імость не дозволяла їм видавати гроці на дурниці або на лакітки, також не давала їхнім батькам, казала, що ці гроші мають ужити на влаштування власного господарства.

Щороку на Покрову виносила їмость наймитам виплату. Кожного кликала окремо і кожному показувала належні гроші, які тут же вкладала до малої скарбонки. Потім їмость ховала всі скарбонки у себе і тільки в день, коли наймит чи наймичка кінчали свою службу на парафії, скарбонка з грішми переходила до рук власника. І завжди всі були їмості дуже вдячні, що мали зразу значну кількість грошей і могли придбати хату, худобу або кусок поля.

Дівчина з парафії із добрим посагом та грішми, а до того добра господиня, мала завжди досить женихів. Але їмость ніколи не дозволила порядній, працьовитій дівчині віддатися за голодранця. Коли хлопець приходив на парафію і питався, чи може сватати котрусь дівчину, їмость зустрічала його привітно:

— Ну, що ж, діло добре, що хочеш оженитись. Ти хлопець здоровий, гарний, можеш сватати. Але що ти маєш?

— Та пан мені дає поле, а хату я сам собі поставлю.

— Ну, а грошей скільки маєш?

— Та я грошей не маю, але вона має.

— А встидайся, ще не оженився, а вже в руки жінці заглядаєш. Такий здоровенний хлопчисько, а хочеш, щоб жінка на тебе робила. Іди собі з Богом, аж заробиш досить грошей.

Коли ж хлопець заявляв, що має гроші, їмость казала:

— Покажи.

Імость розкладала ті гроші купками на столі і рахувала.

— Ось тут маєш на хату, тут на воли, а тут на віз. Ну, а корова де? А вівці? А кабанець? З чим будеш зимувати? Чи не хочеш жінку голодом морити? Мусиш ще рік чекати, поки на тото заробиш.

— Та я гроші позичу.

— Ще того бракувало, щоб зачинати ґаздувати з боргами. Хочеш жебраків на світі множити?

І хлопець хоч-не-хоч мусів заробити стільки, щоб усі купки на столі у їмости були в порядку.

Пан-отець Василь не був священиком з діда-прадіда. Родина, з якої він походив, жила в Житомирі, губерніяльному місті Волині, була більш інтеліґентна, як пересічна священича родина тих часів, але її матеріяльне становище було досить скрутне. Отже, свого сина віддали вони не до ліцею або гімназії, де оплата за навчання була досить велика, а до духовної семінарії. Можливо на це вплинув і священик, бо хлопець, мавши дуже гарний голос, з малих літ співав у соборі, що приваблювало багато народу. Крім того, щоб щось заробити, він давав приватні лекції дітям в заможніших родинах.

Звичка обертатися серед інтеліґентних людей, як також публічні виступи з співом в церкві виробили у хлопця вільні та гарні форми поведінки. Не було в ньому нічого бурсацького, зрештою він в бурсі ніколи й не жив, як інші його товариші. Невимушена поведінка, гарна зовнішність та природня скромність і делікатність справляли на всіх якнайкраще враження.

Скінчивши семінарію, о. Василь думав, як і всі його товариші, одержати парафію, а з тим і самостійне становище. Але владика не поспішав висвячувати його на священика, бо, очевидно, не хотів утратити в соборі свого найліпшого співака. Це молодому богословові здалося несправедливим і навіть образливим. І він, не сказавши нікому ні слова, взяв свій богословський диплом і поїхав у сусідню подільську єпархію, де йому охоче запропонували давно не обсаджену парафію на границі Волині, в селі Десерівці.

Коли цей молодий богослов разом із сватом приїхав до Савинець, Прісі, яка мала бистрі очі та не менш бистру спостережливість, вдалося якось порозумітися з ним і перебрати його у своєї старшої сестри Сяні.

В Десерівці молодий священик також з першого разу з'єднав собі симпатії дідичів і привабив серця селян.

Зачавши службу Божу в старенькій сільській церквиці, о. Василь вирішив перетворити цю службу із звичайної повинности в щось більше та краще. Він знав, яку могутню силу може мати спів, коли співак вкладає в нього своє серце, коли переживає та відчуває те, про що співає. Це також відноситься й до проповіді. Сила слова діє тільки тоді, коли проповідник промовляє від серця до серця. Слова самі по собі не мають такої сили, силу їм дає чуття. Беручи участь в Богослуженні з малих літ, о. Василь все це відчув на собі і тепер хотів перевести в життя.

ВІСТІ З ТОРОНТА

Д-р О. Бойко головою КУК. — 21 квітня в залі УНО відбулися річні загальні Збори, одного з найбільших і активніших відділів КУК в Канаді. Представники 29-ох організацій Торонта, в тому числі представники УНС, зібралися, щоб вислухати звітів уступаючої Управи, передискутувати заторкнуті проблеми многогранної праці цієї репрезентативної нашої установи, поробити свої зауваги, та обговорити новий плян праці і вибрати нову управу. Побіч представників від організацій-членів, була заступлена майже вся українська преса, та багато гостей. Зборами проводила Президія в складі: д-р Цурковський — голова, проф. Козловський — заступник голови, та адв. Ботюк і п. Яріш — секретарі.

Звіти референтів і загальний голови, забрали так багато часу, що на дискусію не залишилося багато часу. Зі звітів видно, що управа КУК провела в цьому році многогранну працю, хоч мала і недоліки. По уділенню абсолюторії уступаючій управі, номінаційна комісія подала склад нової управи яку очолив попередній голова д-р О. Бойко. У новообраному складі управи є цілий ряд молодих і активних наших професіоналістів, що вже здебільша кінчали студії тут в Канаді, та беруть активну участь у загально-громадському канадійському житті, і в політичних партіях. Бувший голова д-р М. Куппета вибраний на почесного голову.

Загальні Збори ССУК. — Збори Суспільної Служби Українців Канади — відділ Онтаріо, відбулися 5 березня у власній домівці при вул. Бетгурст. Збори відкрив виконуючий обов'язки голови проф. Я. Чумак, вшановуючи молитвою недавно померлого голову бл. п. Маркіяна Охримовича, та члена Контрольної Комісії бл. п. П. Веприка. Зборами проводила Президія в складі: В. Верига — голова, Б. Головатий — заст. голови, і пані І. Смольська — секретарка. Із звітів управи видно, яку велику працю проводить Суспільна Служба. Крім допомоги нашим братам і сестрам в різних країнах їхнього розсіяння, допомога діточим садкам, оселям, жертва на Фундацію ім. Т. Шевченка і тд. Бюро Порад і Допомоги, під керівництвом пані О. Даниляк допомагає соткам потребуючих. Уступаюча управа одержала заслужене признання. та обрано нову в складі: В. Ухач — голова, Я. Чумак — заступник голови, та члени управи: О. Буцик, О. Даниляк, С. Зазуляк, Н. Козій, М. Ліниця, К. Микитчук, З. Мельник, Д. Руденська, М. Сахрин, І. Смольська, Ю. М. Терлецький, О. Ясінська, Е. Янківська. До Контрольної Комісії увійшли: Н. Закидальська, І. Островська, Я. Фенин, О. Карманін, М. Калинчик. Нова управа приступила до праці з ентузіязмом та вірить, що українська громада все прийде з допомогою. Відмітити треба, що Суспільна Опіка може мати більші можливості розгорнути свою працю з хвилиною закуплення власного дому. Щорічні так звані „Тег Дей" дають можливість придбати потрібні фонди. Цьогорічний „Тег Дей" відбудеться 9-10 червня ц. р. Періодично СС видає свій Бюлетень, в якому інформує громадянство про свою працю і пляни.

Гостина в Гостинниці, — 23 квітня в одинокій українській гостинниці, ширшого маштабу, та всіх модерних сьогоднішніх вимог, відбулася в попл. годинах мила і гарна зустріч-обід із великим числом запрошених визначніших громадян нашого міста, преси, організацій й установ. Управа гостинниці „Мейфер Інн" під проводом свого керівника п. Д. Купяка, використала нагоду викуплення великої частини уділів цієї гостинниці, нашою інвестиційною спілкою. Треба відмітити, що витримана в українському стилі гостинниця „Мейфер Інн' чимраз більше стає неначе осередком багатьох наших організацій, установ і приватних осіб, та може видержувати конкуренційні змагання із найкращими цього роду підприємствами. Є надія, що чимраз більше наші загально-громадські, як і приватні імпрези будуть відбуватися у нашому українському підприємстві. Зустріч-обід, на якому зібралося велике число поважних громадян, пройшла у гарній товариській атмосфері і залишила миле враження.

З'їзд ОЖ ЛВУ, 20 і 21 травня відбудеться в Торонті, в „Українському Домі" при вул. Кристі, З'їзд Об'єднання Жінок Ліґи Визволення України на Східню Канаду. Участь у з'їзді беруть всі відділи ОЖ ЛВУ. В програмі з'їзду організаційна доповідь — пані С. Білик, звіти представниць відділів ОЖ ЛВУ, вибір комісій плянування і резолюційної. Панель на тему: „Труднощі української жінки-матері на тлі сучасної дійсности", в якому участь беруть: Д. Гнатиків (ОЖ ЛВУ Ст. Кетеренс) М. Бартків (ОЖ ЛВУ Ошава), О. Заверуха (ОЖ ЛВУ Торонто) і модератор панелю — М. Чолій (ОЖ ЛВУ Монтреаль). По панелю дискусія. З цієї нагоди відбудеться також спільна вечеря і товариська зустріч, на якій будуть привітання та доповідь н. т. „Українська жінка на переломі епохи", яку матиме пані Уляна Целевич , Шикаго, голова головної управи ОЖ ООЧСУ. Накінець відбудуться „Вишивані Вечерниці" — забава з танцями та нагороди за найкращі вишивки (жіночі і чоловічі).

25-річчя Священства, — вірні парохії св. Священомученика Йосафата, що як перша в Торонті, слушно називається матір'ю торонтонських церков, переживали великі і радісні хвилини з приводу 25-річчя священства свого довголітнього улюбленого і вельмишанованого о. пароха Всесв. прелата Василя Філевича, генерального вікарія торонтонської Епархії. З цієї нагоди відбувся 15 квітня величавий бенкет у залі Колеґії св. В. Великого на Вестоні. Велика заля була вщерть наповнена вірними парохії, представниками релігійних і національних організацій, духовенством і відпоручниками різних установ. Бенкетом проводив д-р М. Капуста. Бенкет започаткував молитвою Преосвященний Кир Ізидор Борецький. Виступ квартету „Верховина" під проводом пані О. Глібович, письмові привіти від: Папи Римського, Кардинала Йосифа, Митрополита Максима та інших, і усні чисельні привіти з Торонта й околиці, а головно попередніх парохій Достойного Ювілята були підкресленням праці і заслуг Ювілята для нашої Церкви і Народу.

В. Дідюк

В дні 2-го вересня 1967 р.

— відбудеться —

ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ
бувших мешканців
Судової-Вишні і околиці

З ВІДПОВІДНОЮ ПРОГРАМОЮ І ГОСТИНОЮ

Господарями зустрічі є Судово-Вишнівці в Торонті. Ваші зголошення участи в зустрічі просимо слати на адреси членів Комітету.

о. В. ІВАШКО, Саскатун, Саск. Канада
Проф. О. КУШНІР, Монтреаль, Кве., Канада
ВП. Стах ІВАШКО, Торонто, Онт., Канада
ВП. В. ГАБА, Торонто, Онт., Канада
Адвокат В. ШОТ, Рочестер, Н. Й., Америка
Д-р В. ПОМІРКО, Шикаґо, Ілл., Америка

УВАГА! УВАГА!

Всі Українці-Американці!

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКІ ВЕТЕРАНИ ПОСТ Ч. 7 в НЮ ЙОРКУ

закликають всіх Українців-Американців взяти участь у

МАСОВІЙ ПАРАДІ

що відбудеться

в суботу, 13-го травня 1967 р.

ЩОБ ДОКАЗАТИ НАШУ ПІДДЕРЖКУ ЗБРОЙНИМ СИЛАМ ЗДА У В'ЄТНАМІ

Парада збирається о год. 11-ій ранку при 95-ій вулиці і П'ятій евеню та вирушить о год. 12-ій дня. Слідкуйте за дальшими додатковими інформаціями.

Наукове Т-во ім. Шевченка в ЗДА

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ
ДЛЯ ВШАНУВАННЯ ВИЗНАЧНИХ
МЕЦЕНАТІВ-ДОБРОДІЇВ
АМЕРИКАНСЬКОГО НТШ

які своєю моральною і матеріяльною поміччю уможливили нам продовжувати працю НТШ в ЗДА, та вільної української науки.

Конференція відбудеться в суботу, 13-го травня 1967 р. в годині 6-ій веч., в авдиторії Українського Інституту Америки, 2 Схід 79-та вулиця в Ню Йорку, Н. Й.

Програма:

1. Відкриття.
2. Проф. д-р Р. Смаль-Стоцький: привіт від Американського НТШ і вшанування ВШ. Меценатів-Добродіїв НТШ в ЗДА.
3. Привіти і слово ВШ. Меценатів-Добродіїв Американського НТШ.

Вхід вільний. Управа Американського НТШ

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ в ЗДА
(ООЧСУ, ОЖ ООЧСУ, СУМА, УПА, ПАБНА, ТУСМ, СУПВ)

закликають своїх Членів, Симпатиків та Українське Громадянство великого Ню Йорку, околиці та стейтів Ню Джерзі, Коннектикет, Пенсильвенії до масової участи в

ВСЕАМЕРИКАНСЬКІЙ АНТИКОМУНІСТИЧНІЙ МАНІФЕСТАЦІЇ

що її організують місцеві американські організації під проводом Американського Леґіону

в суботу, 13-го травня 1967 р.

по П'ятій Евені від 95 до 62 вул. в Ню Йорку

під кличем:

„Піддержуймо наші Збройні Сили у В'єтнамі"

Своєю масовою і зорганізованою участю піддержмо американський уряд у його в'єтнамській політиці, та докажімо, що нам є дорогі ідеали, за які боролися, борються і проливають свою кров найкращі сини американського і українського народів у боротьбі з найбільшим ворогом вільного ще світу — комунізмом.

ЗБІРКА УКРАЇНСЬКОЇ ГРУПИ

ЧАС: 11-та перед пол. МІСЦЕ: 93-тя вулиця і Медісон Евеню Схід. **КОМІТЕТ**

Нюарк, Н. Дж.

МОЛОДЬ ПАМ'ЯТІ Т. ШЕВЧЕНКОВІ

Концерт Української молоді м. Нюарку й околиці під протекторатом УККА присвячений пам'яті Т. Шевченка відбувся 12 березня. Виховне значення та громадську вартість цієї імпрези підкреслило велике число присутніх. Академію для ширшого громадянства виконано виключно силами в більшості тут вже народженої молоді.

Часто дискутуємо про виховання молоді, але рідко робимо практичні потягнення, щоб заанґажувати нашу молодь в конкретній акції для громади. Успіх цього концерту в тому, що він був плянований як виступ молоді для української громади. Кожній молодій людині, що взяла в ньому участь, залишиться це надовго в її пам'яті й напевно зближить її до українського середовища. Тільки через конкретну працю, активність та діяльність серед свого суспільства наша молодь відчує приналежність до своєї громади.

В нас часто буває так, що молодечі організації влаштовують академії для себе, а старше громадянство для себе. Молодь нарікає, що на її імпрези не приходить старше громадянство. Подібні закиди робиться і в сторону молоді.

Концерт молоді в Нюарку пройшов з успіхом. Цілість була на доброму рівні. До свого виступу серед громади молодь поставилася поважно. Кожна точка програма була підготована добре. Реферат і рецитації були на високому рівні. Заля переповнена. Прийшли батьки послухати своїх дітей. Прийшла молодь, щоб послухати й побачити своїх друзів. Цей успішний виступ молоді напевно заохотить її до дальшої праці серед громади.

Заслуга Філії УККА в Нюарку в тому, що вона вміла притягнути до участи в цій імпрезі всі молодечі Організації.

В програмі концерту взяли участь як виконавці члени слідуючих організацій: Парафіяльна школа св. Івана Христителя, Пласт, СУМА, Студентська Громада, Українська Школа при Православній Парафії св. Тройці, УМІ, Школа Українознавства. Всі вони вложили багато праці.

В підготовці концерту допомагали молоді її вчителі, виховники та професійні сили. Нехай нагородою їм буде успіх імпрези. Скромна згадка їх імен в програмці далеко не віддзеркалює вкладу їх праці для молоді й громади. Цей гарний, зорганізований і на відповідному рівні виступ молоді мусить тішити всіх, які до цього причинилися.

Тільки спільність дії й праці молоді й громадянства дасть запоруку тяглости нашої суспільно-громадської праці.

Михайло Лебедь.

Американський експорт в березні становив $2,570,000.000

Вашингтон. — Департамент Торгівлі оприлюднив, що в березні цього року експорт виносив $2,570.000,000, дещо менше як в лютому ц. р. коли вивезено товарів на суму $2,601,200,000. Імпорт в березні становив $2,184,700,-000, також менше в порівнянні з лютим — $2,204,100,000. Надвишка експорту над імпортом в першій чверті цього року становила $4.4 більйони в річному відношенні. Річне відношення дістанемо таким способом, що надвишку з однієї чверті помножимо через 4. В першій чверті експорт виносив рекордово високу суму $31,168,000,000 а річному відношенні, на 6 відсотків більше, як в цілому 1966-му році — $29,896,000,-000. Імпорт в першій чверті в річному відношенні виносив $26,737,000,000, на 5 відсотків більше в порівнянні з річним імпортом 1966 раку — $25,550,000,000.

Гейден плянетаріюм при Американському Музеї в Ню Йорку повідомляє, що 9-го травня видко буде частинне затемнення сонця, яке буде в районі міста Ню Йорку від год. 9:21 до 10:19 перед полуднем, якщо тільки буде соняшна погода. Затемнена буде тільки мала північна частина сонця. Повне затемнення сонця місяцем буде аж в 2024 році. Працівники Музею перестерігають, що небезпечно дивитися нехороненими очима на затемнення сонця. Протисоняшні окуляри і затемнене скло не дають повної охорони для очей. Доброю охороною є кілька чорно - білих фільмів, не кольорових, покладених разом.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

повідомляє, що

ВПРОДОВЖ ТИЖНЯ

від 18-го до 23-го червня 1967 року на „Союзівці", Керґонксон, Н. Й.

— відбудеться —

П'ЯТИЙ ЦЕНТРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАРСЬКО-ОРГАНІЗАТОРСЬКИЙ КУРС УНСОЮЗУ

МЕТА КУРСУ:
а) Вищий вишкіл секретарів
б) Початковий вишкіл секретарів і урядовців
в) Вишкіл організаторів

УЧАСНИКИ КУРСУ:
Секретарі, організатори й інші відділові урядовці та особи, які є готові активно працювати для УНСоюзу, зокрема молодь. Членів Курсу одобрює Екзекутива УНСоюзу.

ЗГОЛОШЕННЯ НА КУРС: Письмове зголошення слід переслати до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сити до кінця травня 1967.

ВІДКРИТТЯ КУРСУ: Неділя, 18-го червня 1967 р. год. 5 по полудні.

Кошти побуту покриває УНСоюз. Учасники курсу оплачують кошти доїзду. Члени родин курсантів можуть у часі курсу одержати приміщення на „Союзівці", користаючи зі знижкових оплат за побут. На випадок невідповідного числа зголошень, УНСоюз застерігає собі право відкласти курс на пізніше.

Окружні управи та уряди Відділів УНСоюзу повинні завчасу підшукати надійних кандидатів на відділові уряди та організаторів членів УНСоюзу й заохотити їх до участи в курсі.

ЕКЗЕКУТИВА УНСОЮЗУ

Потакет, Р. Ай.

В ПОКЛОНІ ШЕВЧЕНКОВІ

Заходом місцевого Відділу СУА вшановано 9-го квітня святочними сходинами найбільшого сина України Тараса Шевченка. Першу частину програми розпочато „Заповітом", що його відспівав Октет Союзянок. Відтак слідували деклямації шкільної дітвори та передшкілля. Продекламовано: „Суботів" у дуже доброму відданні А. Коропея, „Тарасове Свято" — Ю. Кручковська, „Човен" — Н. Кравців, „Лічу в неволі" — Л. Клюфас, „Село" — П. Кравців, „Мово Рідна" — Л. Кузьма, та „Сонце заходить" — А. Худолій.

Другу частину програми почала п. Ірена Клюфас рефератом, вказавши на величну місію Шевченкового слова, яке є найгострішою зброєю в боротьбі проти ворогів України.

Дальшими точками програми були: „Молитва за Батьківщину" — у виконанні пань: О. Тренклер, С. Стерпак. Деклямацію „Кавказ" з чуттям передав А. Клюфас. Реферат в англійській мові відчитала п. К. Заверуха. Октет союзянок в складі пань:: Ю. Флис, А. Николишин, К. Заверуха, М. Калевська, Т. Кузьма, Е. Сорока, С. Стерпак, О. Тренклер, відспівав три пісні нагороджено рясними оплесками. Збірну деклямацію „Причина" виконали вшід пані: А. Николишин, С. Стерпак, О. Тренклер.

Місцевому Відділу СУА належиться повне признання, що зумів згуртувати біля себе жіноцтво, свідоме того, що приналежність до жіночої організації, це доказ громадської зрілости кожної жінки. СУА веде від ряду літ в нашій громаді культ освітню працю, втягаючи до неї шкільну, а навіть, дошкільну молодь, яка під умілим проводом учительки пані Юлії Флис засвоює собі знання всього, що рідне.

Співом національного гимну закінчено ті святочні сходини. Зібрані добровільні пожертви переслано на потреби НТШ. **І. С.**

НОВИЙ АЕРОДРОМ У М. ЛУГАНСЬКУ

З 29-го квітня там розпочав працювати новий пасажирський аеровокзал. „Радянська Україна з 1-го травня повідомила, як про досягнення, що нарешті — „його приміщення збудовано так, що потоки пасажирів, які чекають на виліт, і ті, що прилетіли, ніде не сходяться".

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ІЛЛІНОЙСЬКОГО ВІДДІЛУ

висловлює цим глибокі співчуття

д-рові Олександрові Рейнаровичеві

та Його цілій Родині із смертю Його батька

о. Йосифа Рейнаровича

(21. IV. 1886 — 24. IV. 1967)

Замість квітів на могилу, складаємо 25.00 долярів на Український Католицький Університет у Римі.

Замість квітів на могилу

бл. п. ОЛЬГИ КАШУБИНСЬКОЇ

складаю 10.00 долярів на Український Католицький Університет у Римі

Д-р Володимир і Ірена КОПАЧІ

ВШ. Родині, висловлюємо щире і глибоке співчуття.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього покинув цей світ

бл. п. дир. ГЕНРИХ КОВАЛЬ

мій Дорогий МУЖ, що упокоївся дня 22-го квітня 1967 р. в Шикаґо, Ілл., а похорони Його відбулися 25-го квітня ц. р. з Катедри св. Миколая в Шикаґо на цвинтар св. Миколая.

У тяжких хвилинах Його довгої недуги та після смерти одинокою розрадою були вияви щирого співчуття та прихильности збоку наших Приятелів і Знайомих.

Цією дорогою складаю щиру подяку всім, що в різний спосіб причинилися до зменшення болю після втрати дорогої Особи.

Зокрема щира подяка належиться Отцеві Монс. П. Леськовому та о. Я. Свищукові з Катедри св. о. Миколая за похоронні відправи по Покійним, тим, що несли домовину, тим, що передали цвіти, тим, що взяли участь у похоронах, передали свої авта до диспозиції учасників похорону, та взагалі якимнебудь способом стали мені до помочі.

Щиро дякую Панам — Інж. Е. Білинському, мец. В. Нечаєві і проф. К. Тучапському за їхні гарні промови про Покійного і Його життєву працю на громадській і кооперативній та педагогічній ниві.

Вкінці дякую сердечно п-ові Богданові Музиці — власникові похоронного заведення, за зразкове переведення похоронів Покійного.

Щира подяка Вам Всім за Ваше добре серце!

АННА КОВАЛЬ — дружина

Шикаґо, квітень 1967 р.

✝

У глибокому смутку повідомляємо наших Рідних, Приятелів і Знайомих, що в четвер, 4-го травня 1967 року упокоїлася в Бозі на 87-му році життя,, наша Улюблена ДРУЖИНА, МАТИ й ДОНЬКА

БЛ. П.

ВАЛЕНТИНА ГАВРИЛЮК

ЗАУПОКІЙНИЙ ПАРАСТАС буде відправлений у вівторок, 9-го травня ц. р. в похоронному заведенні Михайла Насевича при 109 Іст Тейбор Ровд, Філядельфія, Па.

ПОХОРОН відбудеться в середу, 10-го травня 1967 р. о год. 9-ій ранку з похоронного заведення Михайла Насевича до української католицької церкви Благовіщення при Валлей Ровд і звідти на український католицький цвинтар на Факс Чейзі.

Прибиті горем:

МИХАЙЛО ГАВРИЛЮК — чоловік
ЛЮБА, ВОЛОДИМИР і ЗІНА — діти
ФЕДІР і ПАВЛИНА, МИКОЛА і ПАРАСКА — батьки

АВАРІЯ НА МОСТУ НАД ДНІПРОМ У КИЄВІ

„Радянська Україна" з 26 квітня принесла наступне коротке повідомлення, не подаючи обставин аварії, ані кількости жертв:

„25 квітня 1967 року на мосту ім. Патона в Києві сталася аварія пасажирського автобуса. Є людські жертви. Для з'ясування причин аварії ЦК КП України і Рада Міністрів УРСР утворили урядову комісію" . . . Тим часом, московські газети повідомили, що автобус упав у Дніпро, загинуло 27 осіб.

МОСКВА ПРИЗНАЛА „НАГОРОДУ ЛЕНІНА"

західно - німецькому пасторові Мартінові Німеллерові, південно - африканському адвокатові Абрамові Фішерові, американському артистові Роквеллеві Кентові та ще трьом особам — з Мехіко, Східньої Німеччини і ЧСР. Всі вони є різкими противниками політики ЗДА супроти В'єтнаму, деякі з них — комуністи. До нагороди Леніна прив'язана грошова сума 25.000 рб. (28.000 дол.).

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 13-го ТРАВНЯ 1967 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Володимира — 130 Відд. о год. 8-ій веч. в приміщенні Укр. Кат. Ветеранів при 33 Іст 7-ма вул. Перед зборами можна вплатити членські вкладки. — І. Малець, секр.

НЕДІЛЯ, 14-го ТРАВНЯ 1967 р.

ПАРМА, Огайо. Місячні збори Т-ва І. Франка — 334 Відд. від год. 12 до 2 по пол. при Парма Сейвінгс, 5839 Ridge Rd. Проситься членство прибути і вирівняти залеглі чл. вкладки. — М. Задерецький, пред., І. Холодняк, рекр. секретар, С. Бохонок, фін. секретар.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Т-ва Зап. Січ — 367 Відділ о год. 1:30 по пол. в Укр. Амер. Клюбі. Контр. Комісія здасть звіт за перший квартал. Проситься чл. прибути на збори і вирівняти свої залеглості. Проситься не забувати про приєднування нових членів до Відділу. — П. Дзюба, гол., Т. Песко, касир, В. Попович, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. Василія Великого — 364 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі, 3161 East 93rd St. — Управа.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 251 Відд. о год. 11:30 ранку в церковній залі св. ап. Петра і Павла при Вест 7-ій вул. — В. Козир, предс., Т. Шмагала, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Збори С-ва Пресв. Богородиці — 36-ий Відд. о год. 4-ій по пол. в залі Укр. Амер. Клюбу, 292 Гудсон Аве. Проситься чл. прибути на збори. — Марія Філяс, предс., Катерина Ярославська, касир, С. Гунька, секр.

MONESSEN, Pa. Місячні збори членів 338-го Відділу о год. 1-ій по пол. в Українській залі на 2-ій вул., 213 Schoonmaker Ave. Проситься членство прибути на збори і вирівняти залеглі вкладки. — П. Янковський, предс., М. Куць, секр.

ТАРЗАН, Ч. 5804. Вони пoірнтовані!

— Ви не маєте чого боятися, — поспішно вияснив Тарзан. — Ви ж були в біді, і я вам допоміг як приятель.

Два чоловіки дещо вагалися, а тоді лагідно. — Вибачте, сказав один. — Але наші нерви надшарпані.

— Ми були призначені на фантастичну місію, і тому кожний з нас настороджений і пoірнтований.